

HAMELIUS, Paul, hoogleraar (Ieper 26 april 1868 - Luik 23 februari 1922).

Aan de Luikse universiteit, waar hij leerling was van de historicus G. Kurth, promoveerde Hamelius tot doctor in de Germaanse filologie. Van 1904 af doceerde hij er Engels en Engelse literatuur; in 1910 werd hij tot hoogleraar benoemd.

Hamelius publiceerde heel wat belangrijke werken op het gebied van de anglistiek en was daarenboven een der eerste letterkundige comparatisten in ons land. Amper 26 jaar oud maakte hij ophef met zijn *Histoire politique et littéraire du mouvement flamand au XIXme siècle*, een werk dat zich kenmerkt door serene objectiviteit. Hierin behandelt Hamelius hoofdzakelijk het literaire aspect van de taalstrijd, die hij eerder als een cultureel dan als een politiek verschijnsel beschouwt. In zijn werk besteedt hij aandacht aan de situatie van het Nederlands in Vlaanderen op het eind van de 18de eeuw, tijdens de annexatie bij Frankrijk en onder Willem I. Daarna maakt hij onderscheid tussen de Gentse groep van J.F. Willems en de Antwerpse groep van H. Conscience en schets hij hoe het probleem de aandacht van parlement en regering kreeg, terwijl het laatste hoofdstuk aan de politieke Vlaamse successen tussen 1870 en '93 is gewijd.

WERKEN: *Histoire politique et littéraire du mouvement flamand au XIXe siècle* (1894; 1924, tweede uitgave); - *Bijdragen tot de geschiedenis van het Rijk* (1911); - *Anglo-Belgian relations past en present* (1918); - *Introduction à la littérature française et flamande de Belgique* (1921).

MARCEL DENECKERE